

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/48/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119209922
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5119209922.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, ul. Mýtna č. 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom H. - I. G. I., ul. I. č. XX, proti žalovaným: 1/ Q. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. T. I., ul. M. T. č. XXXX/X, 2/ Z. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. T. I., ul. M. T. č. XXXX/X, o zaplatenie sumy 11.657,20 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 14Csp/72/2019-139 zo dňa 01. júna 2021, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výrokoch I. a III. zostáva **n e d o t k n u t ý**.
Vo výrokoch II. a IV. rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
Žalobcovi voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Žilina rozsudkom č.k. 14Csp/72/2019-139 zo dňa 01.06.2021 konanie v časti o zaplatenie 234,48 eur spolu s príslušenstvom 5 % úrokom z omeškania od 30.01.2017 do zaplatenia zastavil (výrok I.). Žalovaných 1/ a 2/ zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 5.580,- eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.600,- eur od 30.01.2017 do zaplatenia, do 90 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Súd žalobu vo zvyšku zamietol (výrok III.). Súd žalobcovi náhradu trov konania nepriznal (výrok IV.).

V preskúmvanej veci pôvodný žalobca D. A. H., a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy č. 1, IČO: 31 320 155 sa žalobou zo dňa 05.09.2019 domáhal voči žalovaným zaplatenia sumy 11.657,2 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 30.01.2017 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že jeho právny predchodca Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie č. 12, IČO: 35 923 130 (ďalej len „Consumer Finance Holding, a.s.“) a žalovaní uzatvorili spolu dňa 15.01.2014 zmluvu o pôžičke č. 8012638/5510502506. Na základe tejto poskytol Consumer Finance Holding, a.s. žalovaným pôžičku vo výške 15.000,- eur, ktorú mali splácať v pravidelných 120 mesačných splátkach po 232,63 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 27.915,60 eur, avšak uhradili z nej sumu 9.391,63 eur. Vzhľadom na to, že žalovaní porušili svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca listom zo dňa 26.11.2016 - Predžalobná upomienka ich vyzval k úhrade dlžných splátok, na čo im poskytol dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne ich upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnený úver zosplatniť. Žalovaní ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky neuhradili. Žalobca dňa 19.01.2017 úver zosplatnil, o čom boli žalovaní informovaní listom zo dňa 24.01.2017 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Celkový dlh žalovaných ku dňu podania návrhu predstavoval sumu 11.657,20 eur. Žalobca si uplatnil aj zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti.

Žalovaní 1/ a 2/ vo svojich vyjadreniach zhodne uviedli, že so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. uzavreli zmluvu o úvere na sumu 15.000,- eur. Vzhľadom na zlú finančnú situáciu zo zdravotných dôvodov od septembra 2016 sa znížil ich príjem a preto spoločnosť požiadali o zníženie splátok, na ktorú žiadosť však dostali zápornú odpoveď, celý úver zosplatnila a žiadala zaplatenie celej sumy. Sumu splácajú tak, ako im to finančne vyjde mesačne po 130,- eur. K 31.10.2019 zaplatili spoločnosti sumu 9.781,63 eur. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. žiada zaplatiť 11.657,- eur spolu s príslušenstvom, čo činí sumu 27.915,60 eur, čo už považujú za úžeru, pretože k požičaným 15.000,- eur má úrok tvoriť 12.915,- eur.

Počas konania súd uznesením č. k. 14Csp/72/2019-68 zo dňa 30.04.2020 rozhodol o pripustení zmeny strany sporu na strane žalobcu na základe postúpenia pohľadávky veriteľa D. A. H., a.s.; skrátený názov D., a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 ako právneho nástupcu spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. z titulu zlúčenia. Uvedeným mal preukázanú aj aktívnu legitimáciu žalobcu.

Okresný súd rozsudkom v prvom poradí č. k. 14Csp/72/2019-87 zo dňa 06.08.2020 konanie v časti o zaplatenie 1.980,- eur s príslušenstvom, 5 % úrokom z omeškania od 31.01.2017 do zaplatenia zastavil (výrok I.). Zároveň rozhodol, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 3.628,37 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.608,37 eur od 30.01.2017 do 23.08.2019, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.478,37 eur od 24.08.2017 do 24.09.2019, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.348,37 eur od 25.09.2019 do 28.10.2019, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.118,37 eur od 29.10.2019 do 28.11.2019, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.088,37 eur od 29.11.2019 do 30.12.2019, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.958,37 eur od 31.12.2019 do 21.01.2020, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.828,37 eur od 22.01.2020 do 28.02.2020, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.628,37 eur od 29.02.2020 do 23.03.2020, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.428,37 eur od 24.03.2020 do 30.04.2020, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.328,37 eur od 01.05.2020 do 13.05.2020, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.128,37 eur od 14.05.2020 do 16.06.2020, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.928,37 eur od 17.06.2020 do 10.07.2020 a s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.628,37 eur od 11.07.2020 do zaplatenia, do 90 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Súd žalobu vo zvyšku zamietol (výrok III.). Zároveň rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania (výrok IV.). Na základe odvolania žalobcu súd druhej inštancie zrušil rozsudok v časti výroku III., ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol ako aj vo výroku IV., ktorým rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a absencie rozhodnutia o časti zastavenia konania o zaplatenie sumy 234,48 eur s príslušenstvom. Následne žalovaní 1/ a 2/ zotrvali na vyjadrení a uviedli, že od rozsudku uhradili ďalšie splátky (dňa 09.07.2020 - 200,- eur, 12.08.2020 - 200,- eur, 17.09.2020 - 210,- eur, 12.10.2020 - 220,- eur, 18.11.2020 - 230,- eur, 18.12.2020 - 200,- eur, 14.01.2021 - 230,- eur, 15.02.2021 - 230,- eur, 12.03.2021 - 230,- eur, 15.04.2021 - 300,- eur a 13.05.2021 - 400,- eur).

V ďalšej časti rozhodnutia súd citoval ust. § 497, § 499, § 502 ods. 1, § 503 ods. 1, 2, § 506 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, § 9 ods. 1, 2, § 10 ods. 1, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z. z.“). Konštatoval, že z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere „Zmluva o poskytnutí pôžičky na bývanie“ č. 5510502506 zo dňa 16.01.2014 zistil, že žalovaní ako spoludlžníci uzavreli s pôvodným veriteľom Consumer Finance Holding, a.s. zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej sa im zaviazal veriteľ poskytnúť spotrebiteľský úver vo výške 15.000,- eur, pri úrokovej sadzbe 14,9 %, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) 14,9 %, s priemernou RPMN 13,88 % a žalovaní sa zaviazali vrátiť pôžičku v 120 splátkach po 232,63 eur. Celková čiastka predstavovala 27.915,60 eur, celkové náklady spotrebiteľa 12.915,60 eur. Termín konečnej splatnosti bol 1/2024. Súd taktiež ďalšou kontrolou zistil, že v bode 6.2 zmluvy je uvedené, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo v zmluve ustanovené inak, sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci; bod 6.3 prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Pri tomto zdôraznil, že uvedenú skutočnosť žalobca pred prvostupňovým súdom netvrdil a neuviedol, hoci absenciu základných náležitostí žalovaní namietali a súd nemohol sám nachádzať skutkové tvrdenia v predložených dôkazoch. Uvedenú skutočnosť považoval za podstatnú aj z toho hľadiska, že bolo povinnosťou žalobcu riadne uviesť všetky skutkové tvrdenia v žalobe a v prípade splnenia si tejto povinnosti (kedy súd nezachytil jednu zo základných náležitostí v obsahu ďalšieho textu zmluvy), by nedošlo k nesprávnemu posúdeniu odplatnosti zmluvy. Súd v rámci povinností stanovených v spotrebiteľskom konaní so slabšou stranou a v spojení s námietkou ich existencie vykonal kontrolu existencie neprijateľných zmluvných podmienok, pričom nezistil, že by zmluva nebola vyhotovená v povinnej písomnej forme alebo že by obsahovala neprijateľné

zmluvné podmienky. Dôvodom pre rozhodnutie súdu o bezodplatnosti a bezúročnosti úveru bola absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. v spojení s ust. § 9 ods. 2 písm. l/ zák. č. 129/2010 Z. z. konkrétne absencia splatnosti jednotlivých splátok. Nakoľko počas konania bolo preukázané, že v texte zmluvy, konkrétne v bodoch 6.2. a 6.3. bola určená splatnosť splátok s poukazom na rozhodnutia súdov vyššej inštancie vo vzťahu k ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. najmä rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (ďalej len „NS SR“) z 22.02.2018 sp. zn. 3Cdo/146/2010 súd musel konštatovať, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje základné náležitosti a je medzi stranami platná a účinná.

Podľa súdu veriteľ uplatnil právo podľa § 506 Obchodného zákonníka na predčasné vrátenie poskytnutého úveru, teda nárok zosplatnil. Zosplatneniu predchádzala predžalobná upomienka z 26.11.2019, ktorou boli žalovaní upozornení na nedoplatok v splátkach 907,79 eur a možnosť zosplatnenia úveru v mesiaci september 2016. Teda mal za to, že takýto úkon je nevyhnutné posúdiť ako odstúpenie od zmluvy zo strany veriteľa, ktorý mal za následok povinnosť po doručení listu z 24.01.2017 vrátiť požičanú istinu, splatné úroky a úroky z omeškania.

Ďalej súd konštatoval, že pôvodnou žalobou žalobca sa domáhal zaplata sumy 11.657,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 30.01.2017 do zaplata. Žalobu vzal späť v časti o zaplata sumy 1.980,- eur a o zaplata sumy 234,48 eur s príslušenstvom, teda podľa žaloby s 5 % ročným úrokom z omeškania od 30.01.2017 do zaplata. O povinnosti vrátiť istinu bolo právoplatne rozhodnuté prvším rozsudkom, ktorým súd zaviazal žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 3.628,37 eur a konanie v časti o zaplata 1.980,- eur s príslušenstvom zastavil a vo zvyšku zamietol. V odvolacom návrhu žalobca okrem zastavenia konania v časti o zaplata 234,48 eur s príslušenstvom žiadal, aby na základe ust. § 388 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“ rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazá žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 5.814,35 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % p. a. zo sumy 5.814,35 eur od 30.01.2017 do zaplata, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Predmetom konania po späťvzati zostal nárok na zaplata 9.442,72 eur. Po rozhodnutí súdu o zastavení konania v časti o zaplata 1.980,- eur spolu s príslušenstvom 5 % úrokom z omeškania od 30.01.2017 do zaplata a povinnosti súdu rozhodnúť o zaplata 234,48 eur s príslušenstvom 5 % úrokom z omeškania (úrok z omeškania bol uplatnený z celého nároku vo výške 5 % ročne od 30.01.2017 do zaplata), mohla zostať predmetom konania len čiastka o zaplata 5.580,- eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 30.01.2017 do zaplata a nie čiastka 5.814,35 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 5.814,35 eur od 30.01.2017 do zaplata, ako to navrhoval žalobca v odvolacom návrhu. Súd preto zaviazal žalovaných ako spoludlžníkov na zaplata 5.580,- eur spoločne a nerozdielne.

Pokiaľ žalovaní poukazovali na nimi vykonané úhrady, nakoľko nebolo preukázané, že by hradili záväzky, ktoré by mohli byť predmetom tohto konania (pozostávajúce z úrokov a poplatkov), dospel k záveru, že uhradili sumu, na ktorú boli právoplatne zaviazaní a teda nedotýka sa nároku uplatneného v tomto konaní.

Nakoľko súd právoplatne rozhodol, že okrem sumy 3.628,37 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 30.01.2017 do zaplata rozhodol aj o povinnosti zaplatiť úrok z omeškania zo sumy 5.608,37 eur od 30.01.2017 do 23.08.2019, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.478,37 eur od 24.08.2019 do 24.09.2019, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.348,37 eur od 25.09.2019 do 28.10.2019, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.118,37 eur od 29.10.2019 do 28.11.2019, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.088,37 eur od 29.11.2019 do 30.12.2019, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.958,37 eur od 31.12.2019 do 21.01.2020, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.828,37 eur od 22.01.2020 do 28.02.2020, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.628,37 eur od 29.02.2020 do 23.03.2020, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.428,37 eur od 24.03.2020 do 30.04.2020, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.328,37 eur od 01.05.2020 do 13.05.2020, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.128,37 eur od 14.05.2020 do 16.06.2020, s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.928,37 eur od 17.06.2020 do 10.07.2020 a s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.628,37 eur od 11.07.2020 do zaplata, konanie v časti o zaplata 1.980,- eur spolu s príslušenstvom 5 % úrokom z omeškania od 30.1.2017 do zaplata zastavil, uvedené časti rozsudku zostali právoplatné, došlo k rozhodnutiu o úrokoch z omeškania v časti 1.980,- eur z uplatneného ostávajúceho nároku 5.580,- eur a to zo sumy 1.980,- eur od 30.01.2017 do 23.08.2019 vo výške 5 % ročne, 1.850,- eur od 24.08.2019 do 24.09.2019 vo výške 5 % ročne, 1.720,- eur od 25.09.2019 do 28.10.2019 vo výške 5 % ročne, 1.590,- eur od 29.10.2019 do 28.11.2019 vo výške 5 % ročne, 1.460,- eur od 29.11.2019 do 30.12.2019 vo výške 5 % ročne, 1.330,- eur od 31.12.2019 do 21.01.2020 vo výške 5 % ročne, 1.200,- eur od 22.01.2020 do 28.02.2020 vo výške 5 % ročne, 1.000,- eur od 29.02.2020 do 23.03.2020 vo výške 5 % ročne, 800,- eur od 24.03.2020 do

30.04.2020 vo výške 5 % ročne, 700,- eur od 01.05.2020 do 13.05.2020 vo výške 5 % ročne, 500,- eur od 14.05.2020 do 16.06.2020 vo výške 5 % ročne, 300,- eur od 17.06.2020 do 10.07.2020 vo výške 5 % ročne, teda konanie je v tejto časti právoplatne ukončené. Súd preto mohol rozhodnúť o úrokoch z omeškania len v nerozhodnutej časti a to zo sumy 3.600,- eur, v opačnom prípade by menil časť rozsudku, ktorá už nadobudla právoplatnosť. Preto, hoci predmetom konania zostala suma 5.580,- eur, v časti 1.980,- eur bolo rozhodnuté o úrokoch z omeškania (nakoľko súd zastavil konania v časti o zaplatenie 1.980,- eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 30.01.2017 do zaplatenia - výrok 1 rozsudku č. k. 14Csp/72/2019-87 zo dňa 06.08.2020) a o úrokoch z omeškania súd mohol rozhodnúť len v časti o zaplatenie 3.600,- eur. Pravdepodobne rozhodnutiu predchádzalo nejasné späťvzatie nároku - podanie žalobcu doručené 31.07.2020 kde uviedol „berieme žalobu v časti o zaplatenie sumy 1.980,- eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania späť a navrhujeme konanie v tejto časti zastaviť“ a súd predpokladal späťvzatie s úrokom z omeškania ako bol označený v žalobe od 30.01.2017 do zaplatenia, pretože žalobca nešpecifikoval jednotlivé sumy žalobného návrhu (čiastočných úhrad) ktoré bral späť v nadväznosti na úrok z omeškania. Rozhodoval o návrhu a nebolo jeho povinnosťou vypočítavať v akom rozsahu úroku z omeškania má konanie zastaviť podľa navrhovaného petitu, napokon časti v ktorej bolo konanie zastavené sa žalobca neodvolal. Súd preto rozhodol o úrokoch z omeškania len zo sumy 3.600,- eur a to tak, že žalovaných 1/ a 2/ zaviazal na ich úhradu vo výške 5 % ročne od 30.01.2017 do zaplatenia. Obdobne ako v predchádzajúcom rozhodnutí rozhodol o úrokoch z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občianskeho zákonníka“) a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z. z., teda o 5 % vyššej ako bola základná sadzba ECB k prvému dňu omeškania, teda po uplynutí lehoty na plnenie poskytnutej po zosplatnení úveru pri zohľadnení úhrad po podaní žaloby. S ohľadom na sociálnu situáciu žalovaných, mimoriadne nepriaznivý zdravotný stav, sociálne pomery, snahu splniť uložené povinnosti splátkami a možné ohrozenie zabezpečenia základných životných potrieb, súd im umožnil lehotu na plnenie v rozsahu 90 dní od právoplatnosti rozsudku tak, aby mali možnosť získať prípadný úver na preklopenie a splácanie a mohli sa vyhnúť exekúcii alebo uzavretie dohody o splátkach so žalobcom. V časti, v ktorej žalobca vzal návrh späť, teda o zaplatenie 234,48 eur spolu s prislúšenstvom 5 % úrokom z omeškania od 30.01.2017 do zaplatenia, súd konanie podľa § 145 ods. 2 C. s. p. zastavil.

Následne ohľadom trov konania citoval ust. § 255 ods. 1, 2 C. s. p. Pri rozhodovaní vychádzal z ust. § 257 C. s. p., podľa ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Hoci žalobca bol v prevažnom rozsahu úspešný v konaní, riadnym nesplnením si povinnosti podľa § 132 ods. 1 C. s. p. riadne opísať rozhodujúce skutočnosti, spôsobil vyvolanie odvolacieho konania, následne ďalšieho konania pred súdom prvej inštancie. V spojení s uvedeným mimoriadne zdravotne a sociálne nepriaznivým stavom žalovaných aplikoval ust. § 257 C. s. p. Taktiež prihliadol na skutočnosť, že žalobca je inkasná spoločnosť, realizuje nákup a vymáhanie pohľadávok vo veľkom rozsahu, jeho úkony aj v iných sporoch sú obdobné, paušalizované, teda žalobca rozhodnutím súdu nebude tak značne znevýhodnený ako keby sa rozhodovalo len v jedinom spore (žalobca by mal len jedinú pohľadávku voči žalovaným 1/ 2/ a nie aj ostatné pohľadávky nadobudnuté od postupcu).

2. Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie zo dňa 13.07.2021 žalovaní 1/ a 2/, ktorí navrhli napadnutý rozsudok zmeniť tak, že krajský súd žalobu v celom rozsahu zamietne. Boli názoru, že žalobcom uplatnený nárok je nedôvodný, nakoľko predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Podľa obsahu predmetnej zmluvy je zrejmé, že ide o tzv. typovú alebo formulárovú zmluvu vyhotovenú pre širší neurčitý okruh spotrebiteľov s minimálnou možnosťou spotrebiteľa zasiahnuť do obsahu tejto zmluvy alebo obchodných podmienok. Zák. č. 129/2010 Z. z. v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy ustanovoval podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, medzi ktoré patril aj údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V danom prípade predmetná zmluva pri údají o termíne konečnej splatnosti obsahuje len označenie 1/2024, pričom z takto vyjadreného údajá nie je možné objektívne stanoviť, kedy nastane konečná splatnosť úveru. Dokonca, tak ako to konštatoval okresný súd vo svojom rozsudku zo dňa 06.08.2020 v predmetnej zmluve nie sú uvedené ani termíny jednotlivých splátok. V tomto prípade je preto nutné, aby údaj o termíne konečnej splatnosti úveru bol uvedený konkrétnym dňom, mesiacom a rokom. Iba samotná dedukcia termínu konečnej splatnosti nepostačuje pre naplnenie ust. § 9 ods. 1 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nie je možné odvodzovať od termínov jednotlivých splátok (tieto však v zmluve ani nie sú uvedené). Spotrebiteľ musí pri danej forme spotrebiteľského úveru už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy, ktorým dňom dôjde ku konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Z tohto dôvodu bolo preto nutné dospieť k záveru, že termín konečnej splatnosti úveru nie je

určený postačujúcim spôsobom tak, aby spotrebiteľ mal možnosť bez akýchkoľvek pochybností vedieť, ktorý deň je termínom konečnej splatnosti úveru. Žalovaní 1/ a 2/ na podporu ich argumentácie poukázali aj na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 7Co/132/2018 z 21.01.2019 a sp. zn. 4Co/99/2018 zo 06.11.2018 ako i Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 13Co/108/2017 z 23.05.2017, sp. zn. 17Co/151/2012 z 19.09.2012, sp. zn. 16Co 1546/2014 z 22.10.2015 ako i Krajského súdu Žilina sp. zn. 10Co/465/2015, sp. zn. 6Co/140/2018 a sp. zn. 11Co/149/2018. V zmysle § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. nespôsobuje absencia údajov o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru neplatnosť zmluvy, avšak namiesto sankcie neplatnosti sankcionuje poskytovateľa úveru tým, že od spotrebiteľa nemôže požadovať ani úrok, ani poplatky. Podľa žalovaných 1/ a 2/ v predmetnej zmluve však chýba aj ďalšia obligatórna náležitosť, ktorá je zakotvená v § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto RPMN. Do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť ich matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Matematický výpočet RPMN podľa vzorca uvedeného v prílohe zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy nemožno označiť za jednoduchý. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o RPMN uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy. Bez príslušného matematického výpočtu, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN nie je spotrebiteľ schopný preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom (rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 7Co/132/2018 z 21.01.2019). Vzhľadom na cieľ ochrany spotrebiteľa pred nespravodlivými úverovými podmienkami a na to, aby sa mu umožnilo poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy, dlžník musí pri uzavretí zmluvy poznať všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku. Obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008, a to v čl. 10 ods. 2 písm. g/: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery“. S neuvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN zák. č. 129/2010 Z. z. v ust. § 11 ods. 1 spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaných 1/ a 2/ prostredníctvom splnomocneného zástupcu navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu postupom v zmysle § 387 ods. 1 C. s. p. v žalovanými napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdil a priznal mu právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Mal zato, že žalovaní v podanom odvolaní nepredkladajú žiadne nové skutočnosti. Napadnuté rozhodnutie súdu považuje v celom rozsahu za vecne správne. Konajúci súd sa dostatočne vysporiadal s právnou aj skutkovou stránkou veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a s jeho rozhodnutím, ktoré je tak vecne správne, sa stotožňuje.

4. Žalovaní 1/ a 2/ v replike zo dňa 27.08.2021 uviedli, že žalobca vo vyjadrení žiadnymi relevantnými argumentmi nespochybňuje dôvody, pre ktoré podali odvolanie. V ostatnom uviedli dôvody v podstate zhodné ako v odvolaní ohľadom chýbajúcich náležitostí v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas oprávnenou stranou sporu (§ 362, § 359 C. s. p.) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a súvisiacom výroku IV. ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.) z nasledovných dôvodov:

6. Predmetom odvolacieho konania je posúdiť, či súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležite aj odôvodnil.

7. Podľa § 387 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (ods. 1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého

rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (ods. 2).

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na jeho podklade dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávanej veci po predchádzajúcom zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu aj správne právne posúdil keď konštatoval, že v rámci povinností stanovených v spotrebiteľskom konaní so slabšou stranou a v spojení s námietkou ich existencie vykonal kontrolu existencie neprijateľných zmluvných podmienok, pričom nezistil, že by zmluva nebola vyhotovená v povinnej písomnej forme alebo že by obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky. Taktiež zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala základné náležitosti a je medzi stranami platná a účinná. Odvolací súd sa tak v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia konajúceho súdu prvej inštancie.

9. Vzhľadom na potrebu vyporiadať sa s námietkami žalovaných 1/ a 2/ odvolací súd dopĺňa (§ 387 ods. 2 C. s. p. in fine) nasledovné:

10. Podľa odvolacieho súdu posudzovaná zmluva má povahu spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., pričom žalobca vystupoval v postavení dodávateľa a žalovaní 1/ a 2/ v postavení spotrebiteľov.

11. K poukázaniu žalovaných 1/ a 2/ v odvolaní na to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky v tom, že ide o tzv. typovú alebo formulárovú zmluvu vyhotovenú pre širší neurčitý okruh spotrebiteľov s minimálnou možnosťou spotrebiteľa zasiahnuť do obsahu tejto zmluvy alebo obchodných podmienok, odvolací súd uvádza, že neprijateľnou je v zmysle § 53 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka zmluvná podmienka obsahujúca ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Nerovnovážny stav môže byť založený najmä na kvalitatívnom určení práv spotrebiteľa, jeho povinností a na ich súhrne. Podľa odvolacieho súdu samotná skutočnosť, že ustanovenia zmluvy neboli účastníkmi zmluvy individuálne dojednané, však automaticky neznamená ich neprijateľnosť. Ustanovenia spôsobujúce v zmysle § 53 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaných 1/ a 2/ ako spotrebiteľov neboli nimi v odvolaní konkretizované.

12. V ďalšej časti odvolania žalovaní 1/ a 2/ poukazovali na to, že zák. č. 129/2010 Z. z. v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy ustanovoval podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, medzi ktoré patril aj údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. b/). V danom prípade predmetná zmluva pri údají o termíne konečnej splatnosti obsahuje len označenie 1/2024, pričom z takto vyjadreného údajá nie je možné objektívne stanoviť, kedy nastane konečná splatnosť úveru. Rovnako nie sú uvedené ani termíny jednotlivých splátok.

13. Podľa odvolacieho súdu pre spotrebiteľský úver sa v zák. č. 129/2010 Z. z. z hľadiska formálnych náležitostí vyžaduje písomná forma zmluvy a obsahové náležitosti zmluvy sú vymedzené v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. Ustanovenie § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. vymedzuje prípady, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ide vlastne o špeciálnu právnu úpravu absolútnej neplatnosti právneho úkonu. Tým, že zákon nedodrží iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy, ako aj písomnej formy postihuje neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti zmluvy.

14. Osobitná úprava spotrebiteľských úverov je vo svojich ustanoveniach striktná a prísna, pokiaľ požaduje ako nevyhnutnú súčasť každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedenie všetkých obligatórnych náležitostí vymienených *expressis verbis* ustanovením § 9 ods. 2 písm. a/ - y/ zák. č. 129/2010 Z. z. pričom neuviedenie, resp. aj nesprávne, zmätočné, neúplné alebo nezrozumiteľné uvedenie niektorej zo zákona požadovaných obligatórnych náležitostí má rovnaký následok vyplývajúci zo zákona, konkrétne z ust. § 11 zák. č. 129/2010 Z. z. akoby v zmluve takýto údaj nebol obsiahnutý vôbec.

15. Podľa odvolacieho súdu z obsahu zmluvy zo dňa 16.01.2014 vyplýva, že termín konečnej splatnosti je uvedený v čl. X. údajom 01/2024. V čl. XVI. označenom „Zmluvné podmienky“, časti 6 s označením „Podmienky splácania“ je uvedené nasledovné: bod 6.1. klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú Pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a v termíne uvedenom v bode 6.2. týchto zmluvných podmienok; bod 6.2. pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo v zmluve stanovené inak, sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci; bod 6.3. prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Podľa odvolacieho súdu z uvedeného vyplýva, že prvá splátka bola tak splatná dňa 20. dňa v mesiaci, a to nasledujúci mesiac po uzavretí zmluvy a nakoľko táto bola uzavretá dňa 16.01.2014, bolo to dňa 20.02.2014. Pri dohodnutom počte splátok 120 (čl. X. zmluvy) termín konečnej splatnosti pripadol na deň 20.01.2024. Odvolací súd má za to, že takýto spôsob určenia dátumu konečnej splatnosti je postačujúci. Formulácia o dobe trvania zmluvy je dostatočne zrozumiteľná na to, aby si aj priemerný spotrebiteľ mohol ľahko stanoviť dobu trvania zmluvy. Rovnako ako súd prvej inštancie tak dospel k záveru, že úverová zmluva dostatočne určite obsahuje termín konečnej splatnosti úveru. S poukazom na vyššie uvedené zistenia vyplývajúce zo zmluvy je rovnako nedôvodná i námietka žalovaných, že v zmluve nie sú uvedené termíny jednotlivých splátok. Odvolací súd opak konštatoval v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení č. k. 8CoCsp/48/2020-118 zo dňa 29.01.2021 a okresný súd z jeho právneho názoru pri rozhodnutí aj vychádzal.

16. Žalovaní 1/ a 2/ v odvolaní namietali aj chýbajúcu ďalšiu obligatórnu náležitosť, ktorá je zakotvená v ust. § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

17. Podľa odvolacieho súdu za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je údaj o RPMN, pretože tento zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarca v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Podľa odvolacieho súdu vstupné údaje potrebné pre výpočet výšky RPMN boli v úverovej zmluve riadne uvedené v jej základných náležitostiach v čl. X. tejto zmluvy (výška úveru, výška splátky, intervalu, počtu splátok, výška úrokov). Podľa odvolania žalovaných 1/ a 2/ do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť ich matematický výpočet na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Odvolací súd k uvedenému poukazuje, že zo znenia § 9 ods. 1 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z. z. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť jednak konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov ale uvedené znenie ani nepožaduje, aby sa v zmluve označovali predpoklady pre výpočet RPMN špeciálnym spôsobom. Tento názor je vyslovený aj v rozhodnutí NS SR sp. zn. 7Cdo/ 183/2020 zo dňa 24.02.2021. V tomto rozhodnutí Najvyšší súd SR ďalej konštatuje, že takúto požiadavku nie je možné vyvodit' ani gramatickým ani teleologickým výkladom daného zákonného ustanovenia. Zákonodarca formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto RPMN, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu, ktorý vzorec je len jeden, navyše spotrebiteľovi prístupný priamo v zákone. V danej veci navyše zákonný vzorec pre výpočet RPMN a spôsob výpočtu RPMN bol uvedený aj v bode 7 čl. XVI. s označením „Zmluvné podmienky“. Teda spotrebiteľ tak preukázateľne disponoval informáciou o výške RPMN a o veličinách vstupujúcich do jej výpočtu.

18. Na základe takéhoto právneho posúdenia veci potom vychádzajúc zo skutkových zistení okresného súdu dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd vec správne právne posúdil a následne aj správne rozhodol. Vzhľadom na to, že predmetná zmluva obsahuje zákonné údaje, ktoré sú potrebné na výpočet RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/, j/ zák. 129/2010 Z. z., nie je možné považovať ju za bezúročnú a bezpoplatkovú. Teda ani táto okolnosť nemohla spôsobiť bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/, d/ zák. č. 129/2010 Z. z.

19. Podľa odvolacieho súdu tak žalovaní 1/ a 2/ v odvolaní neuviedli a nepreukázali žiadne skutočnosti, ktoré by boli relevantným dôvodom a mohli mať vplyv na výsledok rozhodnutia. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku II. ako vecne správny potvrdil a to vrátane výroku IV., týkajúce sa trov konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním. Vo výrokoch I. a III. zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý nakoľko nebol napadnutý odvolaním.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. Aj keď bol žalobca v odvolacom konaní úspešný a prislúchal by mu preto nárok na ich náhradu (§ 255 ods. 1 C. s. p.) rozhodol tak, že mu voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rovnako ako okresný súd v prvostupňovom konaní aplikoval ust. § 257 C. s. p. podľa ktorého výnimočne súd nepriznáva náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Toto ustanovenie má totiž slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdości, teda inými slovami na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok. Dôvody hodné osobitného zreteľa možno zhrnúť nasledovne: neprimeraná tvrdość, podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povaha a okolnosti sporu, zložitost' doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitost' prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobné pomery strán sporu, nízky príjem. V danej veci za tieto odvolací súd tiež považoval osobné pomery žalovaných 1/ a 2/ predstavujúce ich zdravotný a sociálne nepriaznivý stav v konaní nimi preukázaný.

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilost' samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je

podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).